

SÄTTIMISEN POLIITTISESTA MERKITYKSESTÄ

(YHTENÄISYYSKYSYMYKSESTÄ)

Voiko sätimisellä olla poliittista merkitystä? — kysyy lukija.

Epäilemättä. Tässä esimerkki sellaiselta alalta, joka kiinnostaa kaikkia valveutuneita työläisiä.

Meitä pravdalaisia sätitään „usurpaattoreiksi” (laittomiksi vallan anastajiksi). Tämän sättimisen pohjalla *maaliskuussa 1912* „liittyivät yhteen” plehanovilaiset, vperjodilaiset, trotskilaiset, likvidaattorit ja vielä joukko muita pikkuryhmiä.

Nyt, *kesäkuussa 1914*, yli kahden vuoden kuluttua tällä samalla sättimisen pohjalla „liittyvät yhteen” meitä vastaan „Jedinstvon” kannattajat, likvidaattorit, vperjodilaiset, trotskilaiset ja luultavasti vielä tusinan verran muita pikkuryhmiä.

Jotta lukija syventyisi ajattelemaan tämän sättimisen poliittista merkitystä, kehotamme häntä palauttamaan mieleensä eräitä aapistotuuksia, joita „Jedinstvon” ja kumpp. kannattajat haluavat meluamalla ja sättimällä hämätä.

Vuoden 1912 tammikuun konferenssin „he” kaikki julistivat usurpaatioksi, laittomaksi vallan anastukseksi. Sillä ei muka ollut oikeutta nimittää itseään korkeimmaksi elimeksi, yhteisen kokonaisuuden laitokseksi.

Erinomaista, hyvät herrat! Katsokaapa vain, kuinka *poliittiset tosiasiat* paljastavat teidän korulauseenne kaikessa sisällöttömyydessään ja vilpillisyydessään.

Olettakaamme, että te olette oikeassa, olettakaamme, että vuoden 1912 tammikuun konferenssi oli „laitonta vallan anastusta”. Mitä siitä seuraa?

Siitä seuraa, että kaikkien niiden ryhmien, virtausten, kerhojen, kaikkien sosialidemokraattien, jotka ovat joutuneet

kärsimään tästä „laittomasta vallan anastuksesta”, olisi pitänyt *asettua puolustamaan* „laillisuutta”. Eikö niin? Niiden olisi pitänyt liittyä yhteen *kukistaakseen usurpaattorit* eikä ainoastaan sättiäkseen heitä.

Tämä on kai kiistaton asia?

Kaiketi uljas Plehanov, miehuullinen Trotski, rohkeat vperjodilaiset ja jalomieliset likvidaattorit *eivät olisi voineet* liittyä yhteen usurpaattorien sättimistä varten, *elleivät* he olisi pyrkineet liittymään yhteen *usurpaattorien kukistamista varten*.

Sillä elleivät sankarimme olisi sitä tehneet, niin he olisivat olleet tyhjänpäiväisiä jaarittelijoita, eikö totta?

Entä mitä tarvittiin „usurpaattorien” kukistamiseen?

Siihen olisi riittänyt, että jalot usurpaatiota vastaan protestoijat olisivat kokoontuneet yhteen *ilman* usurpaattoreita, olisivat tuominneet heidät ja näyttäneet työläisille *esimerkkiä, kokemusta, tosiasioita* — tosiasian eikä lupailuja, teon eikä korulauseita — laillisista puolue-elimistä erotukseksi usurpaattorien puolue-elimistä.

Ken ei pidä Venäjän kaikkia valveutuneita työläisiä idiootteina, hän tietenkin myöntää, että kun nämä työläiset saisivat nähdä jalojen protestoijien yhteistä toimintaa „usurpaattoreita” vastaan, niin he kannattaisivat näitä protestoijia, heittäisivät pois usurpaattorit ja palkitsisivat nämä pilkalla ja moitteella!!

Tämä on kai selvä asia?

On kai aivan kiistatonta, ettei vain marxilainen, vaan jokainen itseään kunnioittava demokraatti *olisi velvollinen* liittymään kaikkiin „usurpaattoruuden” vastustajiin usurpaattorien *kukistamiseksi*?

Entä todellisuudessa?

Miten todellisuudessa on käynyt?

Miten on käynyt *kahden vuoden kuluttua* sen jälkeen, kun meidän jalot „usurpaattoruuden” vastustajamme lähtivät sotaretkelle usurpaattoreita vastaan?

On käynyt niin, että „usurpaattorit” ovat yhdistäneet päätöstensä ympärille $\frac{4}{5}$ (*neljä viidesosa*) Venäjän kaikista valveutuneista työläisistä.

Kahden ja puolen vuoden aikana, tammikuun 1 päivästä 1912 toukokuun 13 päivään 1914, on pravdalaisten lehtien avuksi tullut rahankeräyksineen 5.674 työläisryhmää, mutta

jalojen „usurpaattoruuden” vastustajien, likvidaattorien ja heidän ystäviensä avuksi on tullut 1.421 työläisryhmää.

„Usurpaattorit” ovat saaneet aikaan Venäjän työläisten $\frac{4}{5}$ *yhtenäisyyden*, yhtenäisyyden teoissa eikä sanoissa.

„Usurpaattoruuden” jalot viholliset sen sijaan ovat hajonneet kuin tuhka tuuleen, sillä heidän Elokuun blokkinsa on hajonnut, Trotski, latvialaiset, kaukasialaisten johtajat j.n.e. ovat irronneet *erillisiksi* pikkuryhmiksi, jotka *todellisessa liikkeessä ovat osoittautuneet nolliksi* niin erikseen kuin yhdessäkin.

Mitä ihmettä?

Miten on saattanut tapahtua, että $\frac{4}{5}$ työläisistä on asettunut katalan „usurpaattoruuden” *puolelle*, „*monia virtauksia*” edustavia monilukuisia, erilaatuisia usurpaattoruuden jaloja vihollisia *vastaan*?

Tämän on saattanut ja tämän on pitänyt tapahtua, lukija, seuraavasta syystä: politiikassa sättiminen verhoaa usein sättijäin täydellistä aatteettomuutta ja avuttomuutta, heidän voimattomuuttaan, kiukkuista voimattomuuttaan.

Eikä muuta.

Mutta valveutuneet työläiset ovat kaikesta „pravdalaisia”, „usurpaattoreita”, „leniniläisiä” y.m. y.m.s. vastaan suunnatusta sättimisestä huolimatta liittyneet ja tulevat liittymään yhteen johdonmukaisen marxilaisuuden aatteiden ja taktiikan ympärille. Välittämättä kaikesta tästä sättimisestä he tunnustavat *yhtenäisyyden ainoastaan alhaaltakäsin, työläisten yhtenäisyyden likvidaattoruuden tuomitsemisen pohjalla*, „kokonaisuuden” kaikkien päätösten tunnustamisen pohjalla. Työväenliikkeen periaatteena voi olla vain vähemmistön alistuminen enemmistön tahtoon eikä sopimuksen- teko piskuisten intelligenssiryhmien kanssa.

„Trudovaja Pravda” № 23,
kesäkuun 24 pnä 1914

Julkaistaan
„Trudovaja Pravda” lehden
tekstin mukaan